

Publicerad 2009-05-05 09:29 av Rosen

Tillägnad min far...ser hans ensamhet...

(skriven i omvänd könsroll)

Dagarna efter

Hon tummar på honom
smecker handen över hans skjorta
trycker sitt ansikte mot den doft
och druknar däri

då hon tagit sig upp till ytan
lägger hon sorgen i mellanrummet
där den famlar efter hennes styrka

Hur städar man bort lycka?

hur packar du ner den i en låda
förseglar och skickar iväg den
för att skänka till de mer behövande?
-de levande-

Det omedvetna ständigt närvarande
skakar på huvudet till försvar

vill inte förstå, vill inte duka för en
lägger sig i tomrummet
instängd i ett hörn
vill inte skrapa på ytan

Hon tummar på tiden
förstår att den stannat
att hon får dra upp den igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten